

Het World Wide Web bevat een overvloed aan boeiend beeldmateriaal uit de geschiedenis van de bergsport. In deze column proberen we er telkens een parel uit te halen en deze te duiden tegen een bredere achtergrond.

LA VIE AU BOUT DES DOIGTS

Film van Jean-Paul Janssen

Documentaire 26 min, 1982

Camera: Gilbert Loreaux en Jean-Paul Janssen

Muziek: Kraftwerk

Cast: Patrick Edlinger

Deze korte film volgt Patrick Edlinger tijdens enkele geënceneerde oefensessies. In het begin zien we een lange traversé boven de zee in *La Piade* (Toulon) en in het tweede deel klimt hij een spectaculaire solo in Buoux (Vaucluse). Er komen geen andere klimmers in beeld wat het mythische karakter van het gebeuren nog versterkt.

De film liep destijds in heel Frankrijk, en ver daarbuiten, als voorfilm in de bioscoopzalen en katapulteerde Edlinger tot een absolute wereldster. De cinematografie is daar niet vreemd aan, hij werd in beeld gebracht als een Griekse god en bracht daarmee ongetwijfeld menig vrouwenhart in de problemen. We zien een ascetische Patrick Edlinger die leeft van de hemelse dauw, met lange blonde lokken en een perfect gesculpteerd lichaam. Daarmee doet hij dingen die onze verbeelding tarten.

Een diepere verhaallijn moet je er niet in zoeken, dan zou het als epos inboeten. Maar de film is een schoolvoorbeeld van hoe je met de juiste beelden iemand bovennatuurlijke gaven kan toeschrijven.

Patrick Edlinger stond in 1982 en de jaren daarna op het hoogtepunt van zijn kunnen. De geïllustreerde pers, *Paris-Match* op kop, volgde zijn doen en laten op de voet en mediatiseerde zijn levensstijl. Op sportief vlak had hij geen dogma's en ook geen beperkingen. Hij genoot van het opzoeken van zijn limieten, zowel solo als met Patrick Berhault. Wanneer in 1985 zowat alle grote namen het "*Manifeste des dixneuf*" ondertekenen, met kritiek op de evolutie van het sportklimmen tot competitieklimmen, weigert hij dit mee te ondertekenen.

Het beeld dat we in deze film van hem krijgen staat in groot contrast met de laatste jaren van zijn leven. Patrick Edlinger komt in 2012 om het leven door een domme val van de trappen in zijn gite in *La Palud-sur-Verdon*. Hij is op dat moment 52.

Ingewijden weten echter dat hij, na een ongeval in 1995, het mentaal steeds moeilijker begon te krijgen. De tragische dood van zijn beste vriend Patrick Berhault in 2004 gaf hem een bijkomende hamerslag. In de laatste jaren van zijn leven had hij ook zijn alcoholgebruik niet meer in de hand zodat er niets meer overbleef van de adonis uit de jaren tachtig.

De muziekscore van Kraftwerk (alsook een fragment van Alan Parsons Project) ondersteunt op krachtige wijze het beeld zonder ook maar een moment overheersend te zijn.

webtip

Regisseur Jean-Paul Janssen was nauw bevriend met Edlinger. Hij werkte aanvankelijk uitsluitend als cameraman, onder meer voor Claude Lelouch. Uit pure passie ging hij daarna documentaire films maken over alpinisme. Naast deze film realiseerde hij voor de Franse zender A2 *Opéra vertical*, eveneens met Patrick Edlinger. Janssen overleefde zijn vriend niet want hij overleed enkele jaren na het maken van deze films.

La vie au bout de doigts is een vrij korte maar mythische film, 26 minuten puur genot. Om te bekijken en te herbekijken. ▲

<https://www.youtube.com/watch?v=CZlxY5rNGJk>

